

Reflektion

Cecilia Lagerström (regi, manusbearbetning)

Nuckan – efterspel

Nuckan – efterspel var en gestaltad läsning kring författaren Malin Lindroths nyutkomna bok "Nuckan" (utgiven på Norstedts i maj 2018). Läsningen framfördes av författaren själv, i regi av mig, och inkluderade valda delar av boken varvat med reflektioner ur Lindroths essä i *Svenska Dagbladet* 180923, som hanterade aspekter av mottagandet av boken. Författaren och jag arbetade tillsammans med att sätta samman textmaterialet.

"Nuckan" är en essäistisk berättelse vars syfte är att *reclaima* ett av vår tids sista skamord: det som i långa tider har använts för att skambelägga hon som inte lever upp till en patriarkal portalparagraf: att bli sedd av en manlig blick. Den barnlösa, ensamlevande, äldre kvinnan.

I långa tider har nuckans erfarenhet underkänts och setts som ett icke-liv. I boken, och i läsningen, presenterar vi den moderna nuckan, som äger sin erfarenhet, odlar sin position och blir civilisationskritiker. I essän i SvD, "Jag lämnar nuckan – nu måste hon bli rättshaverist", resonerar Lindroth kring svårigheten att tala om nuckan och hur hon ofta väcker starka reaktioner och en stor mängd olika läsningar. Gång på gång blir Lindroth utsatt för en ganska problematisk biografisk form av läsning, där kritiker velat se problematiken som ett uttryck för Lindroths privata liv, som man dessutom inte sällan velat hjälpa till att lösa (dvs hitta en man). Å andra sidan dyker det ofta upp läsningar som lyfter fram nuckan som en stark och självständig kvinna som valt sin egen situation. Det är trots allt inte den berättelse som Lindroth valt att teckna, och snårigheterna i diskussionen kring nuckan lyfts fram i den gestaltade läsningen och i det dramaturgiska arbetet med att väva samman de olika textmaterialen.

En viktig del av projektet utgjordes av att söka efter en gestaltad läsning, som varken var traditionell författarläsning eller pjästext utan något tredje som rörde sig i gränslandet mellan monolog, muntlig essä och poetiskt debattinlägg. Syftet var att omskapa det traditionella mötet mellan läsare och författare, och skapa en iscensättning av författarens tampande med tematiken där flera röster kunde komma till tals. Vi försökte skapa ett tilltal som, mer än att presentera ett verk, kunde bjuda in läsaren till reflektion kring en tematik. I arbetsprocessen undersöktes olika positioner, i texten och på scenen, som kunde förtydliga författarens diskussion kring sin bok. Här utforskades också olika möjliga förhållningssätt i läsningen, som kunde skapa den dynamik mellan nuckans röst och författarens som vi var ute efter samt ge upphov till ett narrativ som lyfte fram såväl nuckan som rollen författaren på scenen som en undersökande position.

Nuckan – efterspel presenterades som en iscensättning, en gestaltad läsning, som del i programmet för Scener & samtal 2018.